

РЕШЕНИЕ

№ 495

гр. Плевен, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20214430201490 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 21-0256-000326 от
12.07.2021 г. на *** на РУ – Долна Митрополия към ОД на МВР – гр. Плевен,
с което на АНТ. П. П., ЕГН: *** от *** е наложено административно
наказание “глоба” в размер на 100 лева на основание чл. 178Е от ЗДвП за
нарушение по чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени
наказателното постановление като незаконосъобразно.

В първото по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно
призован, се явява лично, като поддържа жалбата на посочените основания.

За ответната страна по жалбата ОД на МВР - Плевен, редовно и
своевременно призована, представител не се явява.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално **ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество жалбата е **частично основателна**, поради следното:

Съдът, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2021 г., жалбоподателят АНТ. П. П. управлявал товарен автомобил марка „***“, с рег. № ***. В 15:20 часа същият паркирал автомобила на тротоара – *** в гр. ***/площад пешеходна зона/. В сградата се помещава ресторант. От страна на жалбоподателя се извършвало товарене на хладилни съоръжения и витрини пред ресторанта.

Тези обстоятелства били забелязани от полицейските служители – свидетелите М. Ц. Д. и В. ВЛ. П., които при извършена проверка установили водача на процесния товарен автомобил – жалбоподателя АНТ. П. П.. При извършената проверка полицейските служители констатирали, че жалбоподателя АНТ. П. П. неправилно е паркирал на тротоара управляваното от него МПС.

В тази връзка на същата дата бил съставен Акт за установяване на административно нарушение с бланков № 023377, в който актосъставителят е посочил, че с горното деяние от страна на жалбоподателя АНТ. П. П. е нарушена разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП - за това, че е паркирал МПС на тротоара/площад, пешеходна зона/, която не е определена от собствениците на пътя или администрацията за престой и паркиране.

Актът бил съставен в присъствието на нарушителя, предявен и подписан с възражения, сочейки, че възразява срещу констатацията в акта, а именно:

Цитат :

„Спрях за товаро-разтоварни дейности пред обект ресторант за натоварване на 2 броя хладилни витрини за 15 минути. Става въпрос за тежка физическа работа и мисля че закона ми дава това право“

Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление № 21-0256-000326 от 12.07.2021 г. на *** РУ – Долна Митрополия към ОД на МВР – гр. Плевен, с което на АНТ. П. П. е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 178Е от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпитите в съдебно заседание свидетели – актосъставителката М. Ц. Д. и свидетелят В. ВЛ. П. – полицейски служители, както и от разпита на водения от страна на жалбоподателя свидетел – ***, както и от присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства.

Показанията на посочените свидетели следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични.

Свидетелите М. Ц. Д. и В. ВЛ. П. не са били в никакви особени отношения с жалбоподателя, като няма данни изобщо да са го познавали и не извличат ползи от твърденията си. При това положение липсват основания за съмнение в достоверността на техните показания, които следва да бъдат счетени за достоверни и обективни.

Съдът кредитира показанията и на водения от страна на жалбоподателя свидетел, а именно - ***, който неотрича извършеното от страна на жалбоподателя нарушение по ЗДвП, а именно, че са спрели върху тротоара/площад – пешеходна зона/ за товарене на хладилни съоръжения и витрини, в центъра на гр. ***.

Съдът кредитира с доверие показанията на разпитани по делото свидетели – полицейските служители М. Ц. Д. и В. ВЛ. П., като обективни,

подробни, последователни и вътрешно непротиворечиви. Свидетелите изясняват обстоятелства, които непосредствено са възприели като очевидци в хода на извършената проверка., а и същите не са оборени в процеса, поради което съдът приема за безспорно установено, че същият е паркирал управляваното от него МПС на тротоара на пл. ***, в нарушение на въведената с закона забрана.

При така установената фактическа обстановка по отношение на нарушението, визирано в наказателното постановление съдът приема, от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП посочва, че за престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя.

Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите **само на определените от собствениците на пътя или администрацията места**, успоредно на оста на пътя, ако от към страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

С оглед изложеното по-горе, съдът намира, че наказващия орган правилно е ангажирал административно-наказателна отговорност, налагайки административно наказание на основание чл. 178Е от ЗДвП за извършеното от него административно нарушение по чл. 94, ал. 3 от същия закон.

В същото време обаче съдът счита, че административно-наказващият орган не е индивидуализирал правилно размера на наказанието.

Разпоредбата на чл. 178Е от ЗДвП предвижда административно наказание – „Глоба“ от 50 лв. до 200 лв. за този, който паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места.

Административно-наказващият орган е наложил наказание “Глоба” в размер над минималния, предвиден в закона размер, като не е изложил

никакви конкретни съображения и мотиви в тази насока.

Следвало е административно-наказващият орган да изложи конкретните си съображения, поради които е решил да наложи именно тази санкция на жалбоподателя, като е следвало да прецени тежестта на извършеното нарушение и степента на обществената му опасност, което не е било сторено.

В тази връзка съдът като взе в предвид липсата на каквито и да е мотиви и съображения в тази насока, намира за справедливо санкцията на нарушителя за това деяние да бъде намалена до минималния, предвиден в закона размер, а именно - "Глоба" в размер на 50 /петдесет/ лева.

При извършената служебна проверка съдът установи, че при провеждането на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Описанието на нарушението в наказателното постановление, макар и лаконично, позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво нарушение му е вменено.

Мястото на извършване на нарушението също е конкретизирано в достатъчна степен.

Жалбоподателят е присъствал при съставянето на акта, който му е бил съответно предявен.

Не представлява процесуален порок и непосочването на конкретното предложение от чл. 94, ал. 3 от ЗДвП, което е било нарушено, тъй като нарушената разпоредба е посочена с езика на закона, по начина, по който е била формулирана от законодателя.

Съдът намира за необходимо да посочи, че според Решение № 208/07.07.2016 г., постановено по КАНД № 167/2016 г. на ШАС: „*няма как да са допуснати съществени процесуални нарушения, след като районният съд е стигнал до извода, че извършеното от дружеството нарушение е безспорно установено. Нарушенията на процесуалните правила са съществени само когато, ако не са допуснати, би могло да се стигне до друг извод относно извършено ли е нарушение и от кого*“.

При тази позиция на касационната инстанция за първоинстанционния съд не остава друга възможност, освен да се съобрази с въведената съдебна практика и да приеме, че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като в случая извършването на процесното нарушение е установено по безспорен начин. Санкционната норма също така е определена правилно, като наказанието е наложено на чл. 178Е от ЗДвП, предвиждащ санкция за лице при нарушение на чл. 94, ал. 3 от същия закон, какъвто е и процесният случай.

Освен това, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г. на ВКС, преценката „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. А тълкувателните решения са задължителни за органите на съдебната власт на основание чл. 130, ал. 2 от ЗСВ.

Гореизложеното налага задължение за съда да провери дали са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН.

В ЗАНН не са предвидени критерии за определяне кое деяние следва да се счита маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Но при определяне на наказанието, наказващия орган следва да изхожда от съвкупността от смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, при които е извършено нарушението, подбудите на нарушителя и тежестта на деянието.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго.

По смисъла на чл. 93, т. 9 от НК маловажен случай е този, при който извършеното, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява пониска степен на обществена опасност в сравнение в обикновените случаи от съответния вид. Определяща е степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените

отношения.

Целта на ЗДвП е да се опазят животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улесни тяхното придвижване, да се опазят имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. Предвид този факт, законодателят е предвидил наказания за всички нарушения на установените правила.

Съдът приема, че не е налице по-ниска степен на обществена опасност на нарушението в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид, като следва да бъде отчетено и обстоятелството, че движението на пешеходците е било затруднено. Поради което и в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена, доколкото нарушението не може да бъде квалифицирано като “маловажен случай” по смисъла на посочената законова норма.

Ето защо съдът счита, че административно-наказателното производство е протекло при липса на съществени процесуални нарушения. По-конкретно, акта за установяване на административно нарушение е издаден от компетентен орган, притежава изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН реквизити, а при издаването на атакуваното наказателно постановление – тези на чл. 57 от ЗАНН.

С оглед на гореизложеното съдът счете за справедливо наказателното постановление да бъде изменено, като наложеното на АНТ. П. П. административно наказание “Глоба” бъде намалено от 100 /сто/ лева на 50 /петдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 21-0256-000326 от 12.07.2021 г. на *** РУ – Долна Митрополия към ОД на МВР – гр. Плевен, с което на АНТ. П. П., ЕГН: *** от *** е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 178Е от ЗДвП за нарушение по чл.

94 ал. 3 от ЗДвП, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „Глоба“ от 100 /сто/ лева на 50 /петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____